¶ Incipit prologus in speculũ diſcipline ſeu libelluz de minimis ad nouicios ſancti bonauenture.

AD honeſtatez tendentes / ĩprimis neceſſariũ habent vt per exercitiuz diſcipline virtutis titulũ citiꝰ appꝛehẽdere poſſint. Nã vt ait hugo de ſancto victore. Uſus diſcipline ad virtutẽ aĩm dirigit. virtꝰ aũt ad beatitudinẽ ꝑducit ac ꝑ hoc iq̇t exercitiũ diſcipline eẽ dz nr̃a inchoatio ꝟtutis ꝑfectio / ꝑmiũ ꝟtutis / et̃na btitudo. Uerũ q̇ diſciplinã ĩ noue cõuerſationis initio negligit ad eam poſt modũ diſcipline applicat et formã quã prio q̇s recipit vix deponit. Adoleſcens nãqꝫ iuxta viã ſuam etiam cum ſenuerit non recedet ab ea. Optima viuendi forma eligẽda eſt quã reddat aſſuetudo iocundam

¶ Primus autem ad profectum gradus defectꝰ cognitio magnaqꝫ omnino prudenti ſecuritas viuendi modũ nouiſſe ꝯgruũ ꝓ varia reꝝ et accidentiũ qualitate nec minimũ ẽ cõtẽnere minima q̄ nõ minima moribꝰ maculã eo turpius neglectu habita ingerũt quo vitari facilꝰ cognita valuerũt. Proinde q̇ ſpũ dei aguntur moralibus documentis intendunt que tamen ſuperbi et fatui contemnentes / nunc ſuperſtitiones / nunc cerimonias vocant aut certe calumniis fucatis impugnant. Nec enim ſtultus verba prudentie recipit niſi ea dixeris que verſantur in corde eius. Hic ergo tractatulꝰ ꝑ ſupiorũ ĩpoſitionẽ exactꝰ rudi q̇dẽ iuxta ſcribentis ruditatem et intenti exigentiã ſtilo ex diminutis quoqꝫ nudis ob breuitatem incompactiſqꝫ interdũ ſed congruis ꝓ morum traditione ſeu

tentiis editus nouis chriſti diſcipulis ꝓ aliquali ſpe
culo inſpiciendus ꝓponitur. vt ꝑpauca ſibi ꝓpoſita
occaſionaliter fiant in pluribus cautiores. Da ſapiē
ti occaſionē ait ſalomon et addet ei ſapientia. ¶ At
tēdant tñ quedā hic accipienda fore cōiter ⁊ magis
et minus pro loco et tp̄e obſeruanda. lꝫ non ſemꝑ pro
ſingulis conditionum modificatio replicetur. Pru
dēs vt rerū varietas exigit/ita ſe accōmodat tp̄i non
ſe in aliquibus mutās ſed potius aptās ſicut manus
que eadē eſt cū in palmū extenditur et cū in pugillū
conſtringitur. Nec moueat ſi qua pro iunioribus im
ꝑtinentia videantur. proinde iunior in his ſepe q̄ ip̄ꝫ
excedunt inſtruitur: vt ſeniorꝝ ſe ꝓpoſito applicans.
ſit quātum congruit aptior ad agēda cautior ad ca
uenda. ¶ Prolixitatē forte tritus ſi quis fuerit inſpe
ctor cauſabitur. ſed neceſſariā in exꝑtis dicendorum
expreſſionē aduertat nec facile rudes pro quibus eſt
opera generalibus poſſe comitatibꝰ .i. breuibus ⁊ icō
pletis ſententiis erudiri. aut conciſis paſſim profice
re paradoxis. Vnoqꝫ nichilominus nouerit titulo mſ
ta qñqꝫ ꝯſtringi que ſpecialē requirerent explicanda
tractatum. ¶ Duas aūt ꝑticulas principalem vcꝫ ⁊
in accidentalē huius operis ſeries hꝫ. Principalis dī
uidit i duas. In quaꝝ prima de p̄paratoriis ad diſci
plinam et aliquibus eius effectibus incidenter: in ſe
cunda de ipſa plenius tractatur. Preparatoria ſūt
ꝑ modū principii medii: et poſtremi. Depoſitio vetu
ſtatis ſtabilitas mentis aduerſus temptationes dya
boli. Et ſubiectionis humilitatis. Primum prepara
tionē inchoat. Scdm continuat. Tertium vero con
ſummat. Scda erit vbiqꝫ maiorum ⁊ minorꝝ paragra
phorū diſtinctio ad ſerici et ordis euidētiā ampliorē